Poštnina plačana v gotovini.

Posamezna številka 1 Din.

Gorenjec

List za gospodarstvo, socialno politiko in prosveto

Uredništvo in uprava, Strossmajerjev trg 1
Tel. št. 73.

Leto XXI. Št. 37.
Kranj, 11. septembra 1937.

Izhaja vsako soboto.
Naročnina: celoletno 40.- Din, polletno 20.- Din, četrtletno 10 Din.

Katoličanstvo in mi

Svojo kulturo smo Slovenci zgradili na temelju katoliškega nauka, ki so ga predniki sprejeli pred dolgimi stoletji. Krščanstvo je bilo tisto, ki je iztrgalo naše ljudstvo iz raznih zmot in praznoverja, kateremu je bilo zelo vdano. Krščanstvo nam je dalo prve knjige. V cerkvah in cerkvicah, katere tako okusno krase naše griče in hribe, so predniki slavili Stvarnika, ki je med drugimi postavil na zemljo tudi slovenski rod. Slavili so ga in v težkih dneh prosili pomoči. Cerkve, katere so obenem naši prvi umetnostni spomeniki, pa so s svojimi slikami in kipi pa drugimi okraski v nas tudi gojile smisel za lepoto. Te so si predniki zaželeli tudi v svojih domovih, kjer so na vidnem mestu v kotih pričeli zbirati vse, kar je imelo zveze z vsakovrstno umetnostjo.

K cerkvam pa se je naše ljudstvo zateklo tudi v gospodarskih potrebah, ne samo v verskih ali kulturnih potrebah. Koliko zaslužka z zidanjem in s poljem dajejo rodu, ki tod biva. Preteklost samostanov v Stični, Velesovem ali Kostanjevici so nam zato najboljši dokaz. Samostani jim niso dali samo prvega pouka, s svojo podjetnostjo so ustvarili napredno obdelovanje zemlje, v čemur so bili našemu človeku tudi dobra šola. Z bolnicami in drugimi socialnimi napravami so mu postregli v bolezni, ko je bil v največji tegobi.

Je pa cerkev tudi tista, ki je Slovencem ohranila jezik s slovensko molitvijo in slovensko pridigo. Pozneje mu je dala še slovensko nabožno knjigo in z Mohorjevo družbo književno društvo, katerega pomena ne moremo dovolj povdariti. Ustanovilo se je slovensko narodno časopisje, ustvarila se je naša katoliška prosveta, vse skupaj pa brani in ohranja naš rod in slovenski dom v slovenski miselnosti kulturi in posebnosti.

Brez vsega tega katoliškega vpliva si je težko misliti, da bi Slovenci ostali živi v zgodovini do danes. Če je prečrtala milijonske narode, koliko laže bi šele nas! Če bi naši dedje ne spre-jeli krščanstva, bi klonili. In če bi klonili, bi naša slovenska domovina ne bila del naše Jugoslavije. Tako smo se rešili propasti in ko je bila Evropa koncem svetovne vojne na razpotju, smo se svobodno odločili za Jugoslavijo. Združili smo se s Hrvati in Srbi v jugoslovanski dom, tako prostran in lep, z ljubeznijo in navdušenjem. S tem zgodovinskim dejanjem smo izpolnili sen narodnih vodnikov in slovenskih duhov, ki je moral tudi nam zasijati po stoletjih suženjstva, trpljenja in brezvernosti. Zahtevamo le to, da bo naša narodna kultura od vseh spoštovana v pošteni državi, ker zdrava je le tista, ki je poštena. In to je še naša zahteva, da naša kultura svobodno raste dalje in da se ji ne stavijo meje. Zavedamo se, da je naša dota, ki smo jo prinesli v jugoslovanski dom, obilna: poseben jezik, ime, posebna zgodovina in katoliška vera, davčna moč in poleg pridnosti poštenost, pa še edino pravilno pojmovanje o enakopravnosti in pravici. Obenem se pa zavedamo, da k trdnosti države ne pomaga okolnost, če naj bi naša skupnost postala izenačevalnica narodnih osobin in vrednot, najmanj pa z nasiljem in diktatorskimi uredbami. Ali naj pljunemo na svoje stoletne svetinje? Ali je sploh mogoče, da bi prosvetljeni narod želel in hotel ječati v sužnjih sponah pod svobodnim soncem pa ne živeti?

Katoliški Slovenci dobro vemo, da je vse naše nesebično delo za državo na najboljši poti. Na najboljši poti zato, ker delamo za državo in domovino po dolžnosti, ki jo imamo do Boga, ne pa na komando ali iz strahu pred trenutnimi politiki. Saj najboljši zakon ne pomaga nič, če niso ljudje pravi. Na najboljši poti smo zato ker gradimo svoje delo na božjih temeljih, kateri se nikdar ne zamajejo in kateri ne nihajo — po vetru. Zato za žlico kaše ne nosimo naprodaj svoje duše. Ker je to božja dolžnost katoliškega Slovenca, zato z ljubeznijo služimo svoji državi in vladarju, ki je njen simbol.

Visoko priznanje našim gasilcem

V nedeljo, dne 5. septembra t. l. je bilo veliko slavje gasilcev v Predosljih. Z najvišjega mesta so prejeli, lahko rečemo, odlikovanje za svoje nesebično delo. Prostovoljna gasilska četa v Predosljih je dogradila svoj novi gasilski dom in ga ta dan blagoslovila. Nj. kralj. visočanstvo knez Pavle je svojem velikem razumevanju izvolil prevzeti pokroviteljstvo nad blagoslovitvijo novega doma. Naši gasilci so lahko ponosni, saj so s tem dobili priznanje z najvišjega mesta. Ponosni pa smo tudi mi Slovenci, saj je naše gasilstvo izniklo iz naroda in je tudi v svojem delovanju v prvi vrsti v službi naroda na način, ki ga ne moremo najti pri nobeni drugi organizaciji.

V nedeljo se je zbralo v Predosljih gasilstvo celega kranjskega okraja. Da se gasilska misel dostojno reprezentira, je kranjska gasilska župa sklicala za ta dan obvezen zlet vseh gasilcev. Ti so se v lepem številu zbrali pred društvenim domom, kjer so se razvrstili za sprejem visokega pokrovitelja. Ker so gasilci hoteli prikazati visokemu pokrovitelju tudi svojo moč in opremo, so pripeljali na slavnost tudi svoje orodje v kolikor je to mogoče z ozirom na varnost od požara. Tako smo videli razvoj gasilskega orodja, od najstarejših brizgaln do najmodernejših motornih brizgaln in avtolestve ter reševalnih avtomobilov.

Zbralo pa se je tudi veliko število prebivalcev iz vseh okoliških vasi, ki so hoteli prisostvovati slavju predaških gasilcev. Že pred pol 3. uro so se v Predosljih zbrali g. ban dr. Marko Natlačen s soprogo, ki je bil tudi boter pri blagoslovu. Dalje so bili narodni poslanec Šemrov, sreski načelnik g. Lipovšek, botrica ga. Milka Zabretova, soproga tovarnarja iz Britofa, občinski odbor občine Predosje z županom g. Zabretom na čelu vsi, šolski otroci z učiteljstvom, veliko število ljudstva in narodnih noš.

Ob pol 3. se je pripeljal z Brda Nj. kralj. visočanstvo knez Pavle v spremstvu Nj. kralj. visočanstva kneginje Olge. Pri vaškem znamenju je visokega pokrovitelja pozdravil g. ban in predsednik predaške gasilske čete g. Likozar. Potem je podal župni star. g. Japel raport in godba pa je zaigrala koračnico. Knez namestnik se je podal mimo gasilcev ter jih pozdravil z gasilskim pozdravom „Na pomoč". Gromki „Na pomoč" naših gasilcev je bil odzdrav visokemu gostu. Množica je navdušeno pozdravljala visoka gosta, ki sta z izrednim zanimanjem in pozornostjo ogledovala razvrstano gasilsko orodje. Mimo evharističnega križa sta šla proti šoli, kjer je bil zbran občinski odbor z županom na čelu, duh. svetnik čg. Zupan z duhovščino in pa učiteljstvo. Šolski otroci so ves čas neutrudljivo mahali z malimi državnimi zastavicami in vzklikali knezu namestniku in kneginji Olgi. Tu sta jo pozdravili fara in občina.

Po pozdravih so se vsi podali pred gasilski dom na častno tribuno skozi špalir šolskih otrok in navdušenega prebivalstva. Vzklikom knezu Pavlu in kneginji Olgi ni hotelo biti ne konca ne kraja.

Vse se je strnilo pred gasilski dom. Nepregledna množica uniformiranih gasilcev, narodne noše in zastave, vse se je razporedilo pred gasilskim domom. Predsednik gasilske čete g. Likozar je prvi pozdravil visokega pokrovitelja ter se mu zahvalil za odlikovanje, ko je prevzel pokroviteljstvo nad slovesnostjo ter se iste tudi osebno udeležil. Pozdravil je tudi botra bana dr. Marka Natlačena in botrico go. Milko Zabretovo in vse ostale, ki so prihiteli, da s predaškimi gasilci proslavijo njihov praznik. Zaprosil je g. župnika Zupanca, da blagoslovi novi dom. Čg. Zupanc je v kratkem in sijajno izpeljanem govoru pozdravil visoka gosta ter obenem povdaril globoko vdanost vseh faranov vladajoči hiši. Po končanem obredu blagoslovitve je na mesto obolelega župana g. Zabreta govoril v imenu občine podžupan g. Ovsenik, ki je v svojem govoru povdarjal, da je novi dom zgradila vzajemnost ne samo gasilcev ampak cele vasi in občine. Ta vzajemnost in skupno delo naj bi bila za vzgled in dokaz, da se samo s skupnim in vzajemnim delom morejo doseči cilji, da se samo na ta način morejo urediti vsa vprašanja v dobro občine, države in naroda.

Ban g. dr. Marko Natlačen je v svojem govoru povdaril velik pomen gasilske organizacije za dobro naroda. Povdarjal je nesebično delo gasilcev, ki se vedno ravnajo po besedah Učenika: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe. Gasilci nikdar ne vprašujejo, kdo je v nevarnosti, za njih je vseeno komu preti nevarnost, oni so vedno svojemu bližnjemu na pomoč. Zato naj bi bil novi gasilski dom žarišče velike ljubezni do bližnjega, v katerem naj nikdar ne najde prostora osebna zavist ali pa celo sovraštvo. Sledeči in zadnji govornik je bil starešina kranjske gasilske župe g. Japelj Pavel. On je v kratkih besedah povdaril potrebo, da se naše gasilstvo zaveda, da so vsi gasilski domovi postavljeni z žulji našega naroda, da je gasilska organizacija iznikla iz naroda. Čestital je predaškim gasilcem na njihovi pridobitvi — tako lepem novem gasilskem domu ter jih je pozval, naj še v bodoče nadaljujejo s svojim požrtvovalnim delom.

Po govorih so se gasilci zvrstili za mimohod. Knez Pavle in kneginja Olga sta z ostalimi častnimi gosti ves čas prisostvovala mimohodu, ki je res nad vse uspel. V defileju je bilo nad 300 uniformiranih gasilcev, ki so s svojim strumnim nastopom napravili zelo lep utis. Posebno pozornost je vzbudil defile gasilskega orodja, visoki pokrovitelj se je posebno še zanimal za posamezne brizgalne.

Po končanem defileju si je knez ogledal novi dom ter obljubil tudi svojo pomoč, ko je zvedel, s kakšnimi materielnimi težavami se bore naše gasilske čete. Burno pozdravljen od velike množice ljudstva sta se visoka gosta potem v spremstvu svojih adjutantov odpeljala po en in pol urnem prebivanju med našimi gasilci na Brdo.

Upamo, da se naši gasilci zavedajo visokega priznanja, ki so ga bili deležni v nedeljo, in da bodo v svojem delovanju ostali še v naprej dosledni svojemu geslu: Bogu v čast, bližnjemu na pomoč!

Smrtna nesreča na kranjskem strelišču

Kranjska strelska družina ima v Struževem pri Kranju svoje strelišče, na katerem se redno vsako nedeljo vrše strelske vaje. Samo strelišče se nahaja približno 750 m oddaljeno od vasi Struževo ob Savi pod potjo, ki pelje na Okroglo. V četrtek popoldne se je podal na strelišče sreski vojni referent g. narednik Hinko Ločniškar, ki se je hotel vaditi in trenirati za velike zvezne tekme, ki se sedaj vrše v Beogradu. Z njim je prišel na strelišče tudi čuvaj strelišča Uršič Valentin iz Struževega 60 let star orožnik v pokoju, oče dveh nepreskrbljenih otrok.

Kakor je izgledalo na licu mesta, je dal postaviti g. Ločniškar tarčo izven zaklona, kjer se morajo drugače postaviti tarče in ki so grajeni iz betona ter nudijo popolno življenjsko varnost onim, ki so odrejeni, da pokažejo eventuelne zadetke. Tarča sama je stala na levi strani strelišča ob grmu, g. Ločniškar pa na desni strani strelišča, tako da je bila smer streljanja popolnoma povprečna na smer, ki je določena za strelišče. Ker na mestu, kjer je stala tarča, ni bilo nobenega varnostnega zaklona, je pokojni Uršič ležal približno 3 korake levo od tarče. Razdalja med mestom, kjer je ležal g. Ločniškar in mestom tarče je bila približno 40 korakov. Na do sedaj še nepojasnjen način je g. Ločniškar zadel ležečega Uršiča v glavo, ki je bil na mestu mrtev. G. Ločniškar velja v Kranju za najboljšega strelca, saj je kot tak nedavno pri okrožnih tekmah v Ljubljani dosegel prvo mesto in se drugače to ne more tolmačiti kot nesrečo slučaj.

G. Ločniškar je takoj sam šel na orožniško postajo, kjer je merodajne obvestil o celem dogodku. Na lice mesta je takoj odšla sodna komisija, ki je odredila, da se truplo pokojnega Uršiča prepelje v mrtvašnico na kranjsko pokopališče.

Predno so pokojnega Uršiča prepeljali v mrtvašnico, je prispel na strelišče tudi banovinski zdravnik dr. Novoselski, ki pa ni mogel točno ugotoviti položaj in smer rane. Vhodna rana je na desni strani temena, dočim se izhodna ni mogla vsled noči točno ugotoviti. Najbrže se je krogla ustavila kje v vratu pokojnega Uršiča ali pa še dalje, ker vse kaže, da je smer krogle bila skozi glavo v telo.

Grozna nesreča pokojnega Uršiča je vzbudila povsod veliko sočustvovanje ter vsak pomiluje nesrečna otroka, ki sta sedaj ostala brez svojega hranitelja. Pa tudi z g. Ločniškarjem sočustvuje kranjska javnost. Sodna preizkava je še v teku.

Blagoslovitev spominskega križa pod Storžičem

Vsej Gorenjski je še v živem spominu žalo-igra, ki se je zgodila pod Storžičem na letošnji velikonočni ponedeljek. Z žalostjo mislimo še vedno, kako je snežni plaz v hipu iztrgal iz naše srede devet mladih življejj, vrlih katoliških borcev. Kako so jih vsi znanci ljubili, kako so nam bili vsem dragi, je pokazala pretekla nedelja. Podružnica SPD iz Tržiča je postavila na kraju nesreče, malo na desno od tam, kjer je bil zasut od obeh plazov prvi smučar, 5 m visok železen križ. Pod njim je v kamenitem podstavku vzidana marmornata plošča z imeni ponesrečenih in dnevom, kdaj se je nesreča zgodila.

V nedeljo 5. septembra ob 10. uri je ob tem križu pri lepo prirejenem oltarju daroval za ponesrečene sv. mašo g. župnik K. Sparhakl iz Loma, ker je kraj nesreče v lomski župniji. Po sv. maši je blagoslovil križ in opravil cerkvene molitve za rajne. Pred blagoslovom je nad 300 navzočim prijateljem in znancem rajnih predočil pomen postavitve in blagoslovitve križa. Križ naj bo za rajne dar verne krščanske ljubezni. Naj spominja na tem prvem njihovem začasnem grobu k molitvi zanje. A križ bodi za vse žive znance, zlasti žalujoče domače in sorodnike rajnih, znamenje tolažbe: rajni so umrli kot prijatelji križa, verovali in ljubili so Križanega in zato so našli kljub nepričakovani smrti pred Njim gotovo milostno sodbo. Kdor bo šel mimo križa ali ga vsaj iz daleka gledal, naj se spomni na pot, po kateri so hodili ti naši velikonočni fantje, na pot, ki vodi k Bogu. Znano je, da niso nikoli opustili nedeljske službe božje, čeprav so bili premnoge nedelje v planinah.

Prav posebno se moramo na tem mestu spomniti prisrčnosti, katero so izkazali našim fantom svojim prijateljem, nam tako blizu pa pa vendar vsled državne meje zelo oddaljeni, bratje planinci iz Koroške. Kar pet jih je prihitelo pod Storžič, da se udeleže blagoslovitve. Predsednik borovoljskega planinskega društva je položil k spomeniku krasen venec in se pokojnikov spomnil z v srce segajočimi besedami. Ob križu so nadalje spregovorili rajnim v spomin in navzočim v vzpodbudo predsednik tržiške podružnice SPD g. Salberger, zastopnik Osrednjega odbora SPD g. Franc Hvastji, zastopnik Skale, Ljubljana ing. Matija Žumer, zastopnik Skale na Jesenicah g. Andrej More. Slovesnosti se je udeležil za mesto Tržič tudi mestni župan g. Janez Majeršič, za predilnico pa dr. Elbert. Svečanost vsega opravila so povzdignili pevci moskega zbora Prosvetnega zbora iz Tržiča, ki so peli med sv. mašo in pri blagoslovitvi križa zapeli več primernih žalostink. Ob sklepu je predsednik tržiške podružnice

SPD, katere odbor je bil polnoštevilno navzoč, izjavil, da prevzame tržiška podružnica SPD spominski križ v trajno varstvo in oskrbo. Slovesnost, za katero je naklonil Bog najlepše planinsko vreme, je s svojo prisrčnostjo zapustila pri vseh navzočih najgloblji utis in spomin.

G. kaplan Jamnik odhaja . . .

V Kranju je postalo že kar pravilo, da se gg. kaplani selijo v Ljubljano. Toda letošnje leto pač nismo prav nič več pričakovali kake izpremembe. Zato nas je bolj iznenadilo, ko smo pretekli teden slišali, da je prišlo belo pismo iz Ljubljane in da v tem belem pismu stoji, naj bi se g. Jamnik preselil v Ljubljano k sv. Jakobu. To je bilo prejšnji teden. Ta teden pa menda g. Jamnik že kar resno na to misli, da se od nas čim prej poslovi. Z mešanimi čustvi sprejemamo farani v Kranju to novico. Po eni strani nam je težko. Saj slovo od ljubega človeka ni nikoli prijetno. Najraje bi ga imeli še in še v svoji sredi. Bil nam je dober, zgleden in goreč duhovnik. Skozi tri leta nas je z njim vezala vez odkrite prisrčnosti, vez hvaležnosti vez vdanosti. In če zdaj pomislimo, da bomo morali te vezi pretrgati ali vsaj razrahljati in podaljšati, da ga izpustimo iz svoje srede in družbe, potem nam je misel na slovo težka. Toda mi prav tako vemo, da nimamo pravice g. Jamnika za vedno privezati na Kranj. In če je taka škofova volja, potem naj g. Jamnik le krepko zastavi delo na drugem koncu Gospodovega vinograda! Mi mu iz vsega nesebičnega srca želimo pri delu obilo božjega blagoslova. Želimo pa tudi, da bi si v novi ljubljanski fari prav tako pridobil srca faranov, kot si jih je v Kranju. Ob slovesu se farani hvaležno spominjamo dela, ki ga je vršil g. Jamnik za naše duše, pa naj je že to bilo v prosvetnem društvu, v Marijinih družbah, v šoli med otročiči na Primskovem ali dijaki na gimnaziji in končno najbolj v cerkvi, kjer nas je poučeval na prižnici in očiščeval v spovednici, da ne omenjamo zraven še dijaškega vzgojnega zavoda, kateremu je posvetil največ svojega časa in dela. Res, delo g. Jamnika je bilo mnogovrstno! Za vse to mu zdaj ob slovesu izrekamo iskren Bog plačaj! Naj bi setev, katero je zasejal in čuval njeno prvo rast, našla prav tako skrbnega varuha v nasledniku.

Eden v imenu kranjskih faranov.

P. S. Uredništvo „Gorenjca“ zdaj že sme izdati javno tajnost, da je g. Jamnik tudi v našem listu kdaj vihtel orožje resnice. Za sodelovanje se mu tem potom naš list prav lepo zahvaljuje pridružujoč se gornjim besedam faranov. (Op. ur.)

Someščani!

Kraljevska banska uprava je izdala proglas na vse prebivalstvo, naj bi s prostovoljnimi prispevki pomagali ublažiti veliko nesrečo in škodo, ki jo je po nekaterih krajih dravske banovine povzročila toča in neurje.

Obračam se tem potom na vse meščane, zlasti premožnejše sloje, da prispevajo k zbirki, da bo ta čim izdatnejša. Pomoč je nujna. Prispevki se lahko dajo v denarju ali v blagu in jih sprejema dnevno med uradnimi urami občina.

Da bi izostalo pobiranje po hišah, vabim vse meščane, da se temu vabilu čimpreje in v polnem številu odzovete.

Občina Kranj, dne 7. septembra 1937

Predsednik:
Česenj, l. r.

Požar v Hrastju

V nedeljo dne 5. septembra se je zjutraj ob pol 10. uri nenadoma zaslišal plat zvona v naši vasi. Velik dim se je začel valiti proti nebu. Prvi hip se nismo mogli zavedati kje gori. Toda kaj kmalu smo spoznali, da je nesreča zadela posestnika Franceta Novaka, po domače Pirca. Začelo je goreti veliko gospodarsko poslopje, ki je dolgo okrog 60 metrov. Kmalu so prihiteli na požarišče gasilci iz Kranja, Brega, Trboj in Stražišča. Kranjčani so prihiteli s svojim avtomobilom, Brežani pa so prišli v čolnu čez Savo. V skupnem in složnem nastopu se je po triurnem gašenju posrečilo ogenj pogasiti, vendar ni bilo mogoče poslopja rešiti. Gasilci so vendar uspeli obvarovati sosednja poslopja in tako škodo omejiti. Posestnik Novak trpi veliko škodo, saj je bil zavarovan samo za Din 77.000, dočim znaša škoda po požaru nad 120.000 Din. Vzrok požaru za enkrat še ni znan, vendar kroži govorica, da so zažgali otroci, ki so se igrali z vžigalicami.

Tedenske novice

KRANJ

Ko je bil v nedeljo zvečer v Kranju sprevod, so se slišali tudi klici: „Dol farovž“. Ne vemo kakšne zveze imajo prireditelji sprevoda s takimi vzkliki, odnosno kaj želijo doseči. Čudimo se samo nekaterim vzgojiteljicam srednješolske mladine, da sodelujejo pri takih stvareh.

Dela pri novem mostu čez Kokro hitro napredujejo. Sedaj so opaž že dogradili ter so pričeli z rezanjem lesa za sam most. Podjetje ki gradi most, upa, da bo most končan 1. novembra.

Ljubljansko Jutro je poročalo zadnje dni kako je Kranj pokazal, da stoji trdno ves v sokolskih vrstah. Mi, kar nas je v Kranju, se o tem nismo mogli prepričati. Poznamo število kranjskega prebivalstva, videli smo pa tudi številu udeležencev sokolskega sprevoda. Če odštejemo vse tujce, res ne moremo najti onega števila, ki naj bi Jutrovo poročilo potrdilo. Mogoče ravno nasprotno.

Pešci imamo v Kranju res velike težave. Motorji, bicikli in avtomobili nam pripravljajo vedno večje nevarnosti. Do sedaj smo imeli vsaj mir na trotoarjih, vendar nam bodo nekateri tudi tukaj kmalu vzeli pravico pešačenja. Tako namreč znani trgovec navadno svoj tovorni avto zapelje kar na trotoar, da lažje naklada žito in moko, pešci pa morajo v blato ali prah na cesto, kjer jim preti še nevarnost, da jih kdo povozi. Prosimo oblast, da dotičnemu gospodu odnosno „družbi“ prepove tako početje, saj je trotoar le za pešce ne pa za tovorne avtomobile.

Plat zvona so bili Hujanci v torek zvečer ob pol 9. uri. Hujanci in Kranjčani so se precej razburili radi mogočega požara vendar se je razburjenje kmalu poleglo, ko so zvedeli, da gore samo krompirjevke na polju.

Predavanje o „Trgovski zadrugi“. V petek dne 10. t. m. bo ob 20. uri predaval v pisarni Združenja trgovcev v Kranju o „Trgovski zadrugi“ g. Sedlar Ivan iz Ljubljane. Vabimo vse članstvo, posebno špecerijsko, da se tega zani mivega predavanja udeleži. Vstopnine ni.

Uprava Združenja trgovcev.

Težave in bridkosti „ata Wehrschilda“, po zadnjih težkih sanjah. Nekje žive slavni — to se pravi nekdaj slavni — ata Wehrschild.

Ata Wehrschild so že stari. Vesele in žalostne čase so že doživeli. Včasih so držali z vladno stranko, včasih pa z opozicijo. Sedaj momentano drže zopet z opozicijo, odnosno z vlado, katera se jim je prikazala neko vročo poletno noč v čarobnih nacionalnih sanjah. Tedaj so ata videli te preklicane „klerikalce“ ponižane in poteptane v prah, dočim je na mogočnem prestolu bohotno kraljevala edino zveličavna mati „naprednost“. Tedaj so zagrabili za pendrek ter ga z vso močjo zavihteli nad hrbti ponižanih „klerikalcev“. Potem pa so se ata nenadoma zbudili. V spanju so namreč podzavestno z roko zamahnil po sitni „klerrrikalni“ muhi, ki jim je motila sladke sanje, pa je nesreča hotela, da je muha odfrčala nezadeta, atova desnica pa je neusmiljeno pobožala njihov lasten nos, iz katerega se je pocedila čista „nacionalna“ kri. Ata so grdo zakleli, pozneje pa so vzeli v roke veliki „trampihl“ ter iskali razlago svojih sanj. Pozneje so se ata udeležili eminentno nacionalne prireditve. Tam so obrazložili svoje težke sanje. Baje jih zelo, zelo skrbi mladina, katero tako naglo požira ta preklicani „klerrrikalni zmaj“. Glede onega krvotoka pa so prišli na idejo, da bo za spremembo sedanjega položaja treba dvignit revolucijo. Ata bodo tako prvi junak, ki bo v tej revoluciji prelil svojo kri. Take so bile zadnje sanje ata „Wehrschilda in pravijo, da so jih zelo potrle.

Teden rdečega križa od 19. do vključno 25. septembra 1937. Za označenc dobo morajo pošiljalci v smislu zakona o društvu Rdečega križa poleg rednih poštnih pristojbin plačati za **vsako pismo in dopisnico v notranjem prometu tudi posebno pristojbino 50 par v korist društva Rdečega križa.** Ta pristojbina se prilepi na pošiljko samo v obliki posebne znamke Rdečega križa. To znamko se more kupiti na pošti in pri vsakem zasebnem prodajalcu znamk.

V primeru, da pošiljalec ne bi plačal te pristojbine, se prepušča prejemniku na prosto voljo, da jo on plača. Ako bi ne plačal ne pošiljalec ne prejemnik te pristojbine, se bo pošiljka kot nedostavljiva vrnila v oddajni kraj.

Ta pristojbina 50 par se plača pri oddaji tudi za priporočena pisma, dopisnice, pakete (navedne in vrednostne) in za brzojavke v notranjem prometu.

Za pošiljke, ki so naslovljene v inozemstvo, ta pristojbina ni obvezna, vendar se pošiljalcem z ozirom na namen društva Rdečega križa priporoča, da jo plačajo tudi za te pošiljke.

Občni zbor Prosvetnega društva v Kranju se bo vršil prihodnji petek 17. t. m. ob 8 uri zvečer v dvorani Ljudskega doma. Dnevni red je običajen. Udeležitev je za člane obvezna.

Nesrečen padec z balkona. Na Mali Šmaren se je zvečer ob 6. uri pripetila nesreča, ki bi se lahko končala precej tragično. Mirjam Česenj, učenka III. razreda kranjske gimnazije, hčerka kranjskega župana g. Česnja, je padla z okrog 6 m visokega balkona ter si pri tem zlomila obe roki. Poškodbe so precej težke, saj ima eno roko zlomljeno v zapestju, drugo pa v laktu. Želimo ji hitrega okrevanja.

Tabor gorenjskega delavstva na Sv. Joštu bo dne 26. t. m. Ob tem našem prazniku se bomo oddolžili našemu nesmrtnemu učitelju, voditelju in ustanovitelju dr. J. Ev. Kreku, ko bomo blagoslovili njegovo spominsko ploščo. Pavno te dni bo preteklo 20 let kar smo izgubili svojega voditelja. Naša sveta dolžnost je, da se udeležimo vsi te spominske proslave, ter se poklonimo njegovemu spominu.

Gorenjske skupine J. S. Z.

Glasovir, gosli in citre poučuje absolventka praškega konservatorija in glasbene pedagoške šole gdč. Ravnikova — župnišče II. nadstropje.

Mizarski tečaj se začne oficiclno v nedeljo dne 12. septembra ob 8. uri zjutraj v tukajšnji tekstilni šoli. Mojstri, ki se še niso prijavili, naj store do nedelje. Prijave med uradnimi urami v pisarni Skupnega združenja obrtnikov v Kranju.

Društvo obrtnikov se najlepše zahvaljuje številnim tovarišem, ki so prišli iz vse Gorenjske na tabor. Zastopstvo iz vseh delov naše banovine je bilo zelo častno zastopano po zborničnih svetnikih in predsednikih društev. Dolenjske Štajerska in Notranjska so poslale 42 delegatov, kar je znak, da je naša organizicija po vsej Sloveniji močno usidrana.

Preč. g. Franc Ks. Finžgar je v svojem, prav samo njemu lastnem govoru razgrnil pomen rokodelstva in njega nastanek s primerjavo da-

---

Mimica Zagorska:

Pod Triglavom

(Zgodovinska povest iz l. 1415. v dobi kmetskih uporov na Gorenjskem.)

(Dalje)

Aleš je stisnil pesti.

„Vraga, ne bodo dolgo tako brezskrbno sedeli na tisti pečini in pili vina za krvave žulje kmetov. Ko se enkrat združimo, prekucnemo njih gnezdo v jezero, da se jim bo prevzetnost malo ohladila.“

Jurče je potegnil Aleša za rokav.

„Nikar tako nespametnih ne klati. Danes ni, da bi govoril tjavendan, kar ti pač na jezik pride. Lahko te kdo sliši in pove v gradu.“

„Kdo, vraga, bi nesel tako novico na grad? Tovorniki niso izdajalci, Bregar pa tudi ne. In če me tudi kdo naznani, se vendar ne bojim nikogar. To bi jih povedal v zobe tistemu prevzetnemu Ortenburžanu in babnici njegovi, ki sta se letošnje poletje priklatila na Waldenburg.“

„Drugod jima tla gorijo pod nogami, sta pa sem prišla,“ je menil Bregar, ki je prav tedaj prinesel vina.

„O, saj jima tudi tukaj ne bo preveč dobro. Če bi ljudje imeli pamet in bi ubogali mene, bi kmalu rdeči petelin zapel na grajski strehi. To bi jim pokazal, vragom hudobnim!“

„Še jaz bi jim po hrbtih delil odpustke s cepcem.“

„Kaj samo tisto! Mar oni tako delajo. O, vse grajske bi bilo treba žive deti iz kože,“ se je menil Aleš.

Jurče je spet nagovoril tovornike.

„Ali vi kaj veste o tej stvari?“

„To vemo, da so ljudje povsod nezadovoljni z gospodo in prav imajo,“ je rekel Anžon. „Ali mislite, da nam ne prizadeva hudih? Od tovorjenja moramo plačati velik davek, kadar greš skozi mesto ali trg moraš zopet plačati. In kaj imamo od vsega plačevanja? Ali so kaj storili za našo varnost? Vedno se moramo bati, kdaj nas bodo napadli roparji in nam odnesli tovor.“

„In tisti roparji so često grajski gospodje sami,“ je mrko rekel Miklavž in na jezo pil vino.

„Ali so vas že kdaj napadli?“

„V dveh letih, odkar jaz tovorim, so nas napadli trikrat,“ je pravil Anžon. „Seveda mi nimamo škode, ampak gospodar je klel, da se je kar ogenj kresal. Pritožil se je na gradu, pa so se mu smejali.“

„Se ne bodo vragi dolgo smejali, mi jih bomo že naučili kozjih molitvic. Grof Friderik baje ni tako pasji, a ta prekleti valpet Žiga... To ti je pravi pes vse izvoha, tudi punt se ne bo mogel skriti pred njegovim ostrim nosom. Žigo ima tudi Hribar na Brdih v želodcu. Veš, za njegovo hčerjo postopa, za Minco. A svobodnjak Matevž z Jamnika, ki se menda ženi pri njej, mu bo že znal pregnati skomine“, je razlagal Jurče.

„O, poslušajmo, Žiga zalezuje Hribarjevo hčer,“ se je čudil Aleš. „Mislim, da mu bo tudi oče sam znal pokazati pot z Brd.“

„Hribar se ne upa rvati z grajskimi, ker se boji dolge klopi in ječe. Ubog tlačan je. V gradu se bolj menijo za psa, ki zalaja, kakor za tlačana, če katero zine. Če bi bil Hribar še svobodnjak, bi jim že lahko nastavil roge. Tako pa ne more. Večna škoda zanj, ker je tako po neumnem zapravil svobodnjaštvo. Moj Bog zaradi ženske...! Jaz dobro vem, da mu je žal, samo izdati se noče.

Nekaj časa je bilo v hiši vse tiho, potem pa je Anžon udaril s pisano majolko po mizi.

„Bregar, prinesi vina! Mar boš zaspal.“

Bregar je odhitel po pijačo, Jurče pa se je šalil s tovornikom.

„Ne pij preveč, Anžon, sicer ne boš vedel kam iti domov.“

„Ni zlodej, da bi ne znal priti do Stražišča. Odkoder pridem domov, se zadenem z nosom v bajto, ki stoji prav blizu gradu, kjer se navadno šopiri mogočni Ortenburžan.“

„Ali že misliš iti?“

„Zdaj moram na Blejski grad, potem bo treba iti spat. Na Koroško nas jutri vede pot, da bi bila brez nezgod. Če se nam pa vendar kaj zgodi, tovornikov ne žalosti, le rujno vince pijejo, vesele pesmi pojejo in se deklетom smejejo, skrbi pa brž pozabijo.“

„Nikar še ne hodite. Rajši nam še kaj povej, ker dosti veš.“

„Sedaj ni čas zato. Gospod Hartman nas je že gotovo desetkrat poslal v dno pekla, ker mu tako dolgo ne pripeljemo vina. Vem, da je žejen in bo pil kakor presušena goba.“

„Pa se boste kmalu spet oglasili?“

„Tega pa nevem, kam nas bo poslal gospodar, ko pridemo s Koroškega. Kadar bomo šli mimo tvoje hiše ne bomo zgrešili.“

Tovorniki so vstali, plačali in se odpravljali. Anžon se je pri vratih obrnil k Juriju.

„Pa vsaj nisi kaj zameril?“

„Eh, kaj bi“, je svobodnjak zamahnil z roko. „Če pojdeš kdaj skozi Lipnico, stopi spotoma v Vošče in se oglasi pri nas. Marsikaj se bova pogovorila, ker imava oba namazane jezike.“

„Bom, če bom le utegnil. Zdaj vas pa Bog obvaruj.“

„Srečno hodite,“ so želeli vsi trije.

Tovorniki so odvezali konje in pognali naprej proti Lescam. Dekleta so se obracala za zalim Anžonom, a on je pel dalje z lepim, čistim glesom in modre oči so brezskrbno zrle v široki svet.

Aleš, Jurče in Bregar so molče sedeli v hiši. Vina se jim ni več ljubilo in pogovor jim je potekel. Želeli so, da bi se zbudil vsaj berač Jakob, a ta je hropel v globokem snu. Tedaj so pred hišo zaropotala konjska kopita, nekdo je zunaj privezoval konja. Vrata so se odprla, nekdo je vstopil in mogočno pozdravil:

„Bog z vami možje!“

„Rado“! so vzkliknili vsi trije hkrati in ga pogledali.

„Kaj me tako gledate? Mar me še niste videli? se je nasmehnil svobodnjak in sedel na klop. „Medice mi prinesi Bregar!“

„Medico pijo ženini, za junaka je vino.“

„Meni prinesi medice, kakor sem ti ukazal. Spehan sem jaz in konj tudi. Gorjuše so presneto daleč.“

„Po kakšnih opravkih hodiš?“ je vprašal Bregar, ki mu je prinesel medico.

Svobodnjak Rado iz Gorjuš se je dobrodušno nasmehnil.

„Opravki in opravki so različna stvar. Če ti povem, da hodim okrog zaradi punta, menda ne boš tega tvezal valpetu Žigu.“

„O, Bog obvaruj.“

„Pri Podgorcu sem bil,“ je pravil Rado. „On mi je povedal, da je krofasti krojač odnesel pritožbo v Briksen. Če mu bo uspelo ali ne, to ni moja skrb. In zdajle iščem tebe, Aleš. Mislil sem iti na Lancovo.“

„Mene? In kaj mi hočeš““

„Vraga, kaj bom hotel!“ je udaril po mizi. Moji kmetje pripadajo blejski graščini, tvoji pa so last Ortenburžana. Vas je dosti, Blejcev je mnogo in nas Bohinjcev tudi ni premalo. Vsak zase ne bomo storili nič, vsi skupaj strmoglavimo z lahkoto grajsko gospodo. Aleš, tvoja beseda nekaj velja, zberi kmete in jih pridruži nam. V zvezi je moč!“

„To tudi jaz pravim,“ se je vmešal Jurče.

„Ne samo govoriti, ravnati se je treba po tem. Torej, Aleš, ali hočeš pridružiti svoje kmete nam?“

„Pravzaprav upornike vodi Klander.“

Dober nasvet . . . stavljam Vam predlog: Očistite si enkrat svoje zobe z zobno pasto Chlorodont in če bodo Vaši zobje izgledali v nekaj dneh bleščeče beli, boste veseli, da ste sledili mojemu nasvetu. Kljub veliki čistilni moči Chlorodont ne načenja dragocene zobne sklenine, ker je čistilno jedro te zobne paste mehkejše kot zobna sklenina. Poskus prepriča. Peneči ali ne peneči se Chlorodont, obe kvaliteti sta enako dobri. Domači proizvod.

Chlorodont

našnjih dni. Jasnejše slike našega stanu ne bi mogel prikazati niti oni, ki to vsak dan občuti in preživlja.

Na zborovanju so naši predstavniki podali misli, ki naj nas vodijo po naši skupni in složni poti. Geslo naj bo — Obrtnik naj si ureja svoje zbornično poslovanje neovirano in kar se njega tiče samostojno. Močna roka naših zastopnikov naj to čim preje uredi.

Prečitane so bile tudi pozdravne brzojavke naših narodnih voditeljev, kar so navzoči sprejeli z vsem navdušenjem.

Vsi udeleženci so s trdno odločnostjo in veseljem za delo, z najlepšim utisom odšli domov.

Kranjski moški pevski zbor je pod vodstvom g. Cirila Mohorja zadivil vse udeležence in se mu prireditelji najtoplejše zahvaljujejo.

Popoldan se je na Laborah vršila zabava, kjer smo v svoji sredi imeli odlične goste. Ob ogromni udeležbi je cela prireditev moralno kar najboljše izpadla.

Vsem dekletom, obrtnikom in podpornikom, ki so nam pripomogli do tega uspeha kakorkoli, se prav iskreno zahvaljujemo.

Društvo obrtnikov v Kranju.

Ples na kmečkem taboru v Kranju. Kakor se čuje, se nekateri zgledujejo radi predstave kmečkih ženitovanjskih navad v zvezi s predstavo narodnih plesov, ki se je vršila na Kmečkem taboru v Kranju. Od druge strani se baje to izrablja češ, da so „ples odobrili" navzoči duhovniki. V svrho pojasnila bo morda prav, če opozorimo, da je bila ta prireditev čisto stanovsko kmečka in da so jo organizirali gorenjski kmetje popolnoma sami. Na Kmečkem taboru se ni vršil nikak javen ples. Predstavljali so se le običaji kmečke „ohceti" in pri tej priliki v zvezi s kmečko ohcetjo tudi domači plesi. Nastopilo je le par — svatov —, ki so v zvezi s celotno prireditvijo pokazali, kako se, oziroma kako se je plesalo na naših kmečkih ženitovanjih. Ti nastopi so se vršili v zelo dostojni obliki, nastopili so tudi večinoma bratje in sestre in pa starejši možje in žene, kakor pač nastopajo na ženitovanju. Torej ni bilo to predstavljanje domačih plesov niti najmanje ne kaka propaganda za ples, še manj pa odobravanje javnih plesov. Ker se baje širijo napačne vesti, kakor, da se je po prireditvi vršil nekak javen ples, moramo resnici na ljubo ugotoviti, da to ni res, ker se je vsa prireditev dostojno končala že okrog 7. ure zvečer, ko je bil program končan.

Napredovanje. Z odlokom kraljevske banske uprave dravske banovine z dne 18. avgusta 1937, je postavljen Wernig Franc, banovinski sreski kmetijski referent V. položajne skupine pri sreskem načelstvu v Kranju, za banovinskega kmetijskega svetnika v IV/2 položajno skupino na dosedanjem službenem mestu.

Osebne spremembe na kranjski gimnaziji. Premeščeni odnosno dodeljeni so naslednji profesorji: Komenič Peter z učiteljišča na Cetinju, Pirc Rosanda iz ženske realne gimnazije v Ljubljani, Planina Franc na klasično gimnazijo v Ljubljani, Planina Marija na II. realno gimnazijo v Ljubljani, Prevec Silva na III. realno gimnazijo v Ljubljani. Mihajlović Miroslava na realno gimnazijo v Svilajncu in Milošević Miloš na klasično gimnazijo v Ljubljani.

Neke članice organizacije, ki zelo povdarja patriotizem, so se udeležile z znakom svoje organizacije na prsih službe božje na rojstni dan Nj. Vel. kralja. Vse to je prav.

Ni pa prav, da so iste članice delale nemir med službo božjo in delale neslane opazke k obredom službe božje. Bog vedi, kje so se naučile takega vedenja?

Znano nam je, da župni urad opominja posebno o pustnih dneh vse dobro misleče, da bi bil na cesti pred cerkvijo mir vse doslej, dokler se ne konča opravilo v cerkvi. Ta opomin zaleže.

Znana viteška organizacija pa tega noče upoštevati. Morda je pa v programu te „viteške" organizacije, da z huronskim vpitjem svojih članov moti opravilo v cerkvi?

PRIMSKOVO

Javni koncerti. Sedaj v letnem času poznam samo dva kraja na svetu, kjer se dan za dnem prirejajo koncerti. V Salzburgu in pa v našem predmestju. Pri nas je sicer ta razlika, da ti koncerti niso vezani na nikako določeno uro. Pri nas slišite lahko koncert vsako nočno uro. Vmes lahko slišite še kakšno južnjaško kletvico, da ni preveč enolično. Vmes so take „nedolžne" kletvice, za katere zakon predpisuje do šestmesečni odmor za zamreženimi okni. Zadnje čase so našim domačim ponočnjakom pristopili na pomoč še odlični gostje, ki baje vršijo službo javne varnosti. Tako so noči na Primskovem zelo prijetne in zabavne, zlasti za tiste, ki drugo jutro gredo zgodaj na delo. Prav lepo prosimo našo oblast, da se po svojih organih prepriča o „živahnih" primskovskih nočeh. Največ užitka bodo poklicani imeli v sobotnih in nedeljskih nočeh, pa tudi med tednom bodo le malo tihih noči doživeli med nami. Ko se bo oblast prepričala, da je res tako, prosimo, da stori nekaj, kar bi lahko zaključilo to „operno sezono" v našem predmestju.

Prosvetni dom se gradi. Naši fantje pridno grade svoj dom, ter upamo, da bo prihodnji mesec že pod streho. Tako bodo naši prosvetarji dobili poleg ključa še tudi stavbo, kjer bodo gojili pravo katoliško slovensko prosveto, nekateri pa bodo dobili dolg nos, kakor n. pr. pesnik verzov o ključu brez stavbe.

ŠENČUR

Na predvečer kraljevega rojstnega dneva je Šenčur priredil lepo slovesnost. Občina je k tej slovesnosti povabila vse vaške oblasti in društva, tako da se je zbralo kar lepo število vaščanov in okoličanov. Cerkveni top je naznanil pričetek slovesnosti, ki je trajala nad pol ure. Gospod župan Umnik je v svojem kratkem, pa lepem govoru povedal pomen večerne prireditve pri kresu pod kraljevo lipo: Občina hoče dostojno proslaviti 15 rojstni dan našega mladega kralja, ki naj prav tako kot njegova lipa sredi vasi raste, pridobiva na moči, zdravju in učenosti, da bo mogel čez štiri leta prevzeti nase težko in odgovorno breme vladanja. Govoril je tudi gospod župnik Vavpetič o oblasti našega kralja, ki jo je prejel od Boga samega. Zadnji je govoril šolski upravitelj gospod Rape. Poveličeval je deda in očeta našega mladega kralja. Vso prireditev je poživljalo petje narodnih himen, koračnic, ki jih je igrala gasilska godba, mogočni streli iz cerkvenega topa in rakete.

VOKLO

Kdor je predzadnjo nedeljo, 29 avgusta, hodil skozi Voklo, se je gotovo čudil nad bogato okrašeno vasjo, nad slovesno okrašeno cerkvijo in nad velikim številom ljudi, ki so se to nedeljo od vseh strani zbrali v Voklem. Številka 75 je na pročelju voklanske cerkve govorila, čemu vse to. Pred 75 leti so se veselili podjetni predniki Vokljancev nad novozgrajeno cerkvijo, po 75 letih so se njihovi vnuki veselili prenovljene cerkve. Tudi duše so za to slovesnost Vokljani pripravili. Iz Ljubljane je prišel g. misjonar Šavel, da je v kratkih duhovnih vajah ogreval njihova srca. — Proslava 75 letnice se je začela v soboto zvečer z razsvetljavo po vasi. Zlasti lepo je bila razsvetljena cerkev. Ob kresu sredi vasi so se nato zbrali vaščani pa tudi mnogi okoličani, da so poslušali lepo petje in lepe besede izrečene v pozdrav g. ravnatelju Jagodicu in v spodbudo Vokljanov, da naj še hodijo vedno po potih svojih prednikov. Tudi o znamenju sredi vasi Voklo smo slišali govoriti.

V nedeljo zjutraj je farni kanonir navsezgodaj poklical tiste, ki so še spali. Med jutranjo sveto mašo so ta dan skoro vsi Vokljani prejeli sveto obhajilo. Ob 10. uri pa je bila slovesna maša. Imel jo je g. ravnatelj Jagodic. Glavna slovesnost je bila popoldne. Najprej se je vas Voklo posvetila presvetemu Srcu. Nato je bila po vasi procesija z Najsvetejšim. Ljudi je bilo zares veliko v tej procesiji, tudi veliko narodnih noš. Veliko pa je bilo tudi radovednežev, ki so procesijo gledali, nekateri tako, da so se verniki zgražali. Po procesiji je bila na prostem za šolo in cerkvijo cerkvena veselica. Začela se je s kratko akademijo, ki jo je otvorila cerkljanska godba. Na tej akademiji so nastopili cerkveni pevci iz Vogelj z lepimi pesmimi in kratko spevoigro. Zlasti pa je bil vsem všeč telovadni nastop naših fantov in deklet in otrok. Dekliški krožek vogeljskih in vokljanskih deklet je nastopil s prostimi vajami, s simbolično vajo „Povsod Boga" in s „kolom". Fantje so naravnost vzorno pokazali svoje proste vaje. Mnogim pa so bili najbolj všeč otroci s simboličnimi vajami po pesmih „Barčica po morju plava" in „Izidor ovčice pasel". Tako je bilo vse lepo, da niti dež, ki je začenjal akademijo, ni mogel razgnati gledalcev. Po prireditvi šele, ko se je usul obilnejši dež, ki je veselični prostor izpraznil, pa le za malo časa. Mnogi so se kmalu vrnili in se veselili, dokler ni zvon zazvonil zdravomarijo.

KRIŽE

Obljuba dela dolg. Ob priliki volilne agitacije pri občinskih volitvah je g. Kuhar in vsa njegova družba s častnimi besedami obljubljala, da bodo po izvolitvi takoj zgradili v Pristavi most čez Bistrico; — da ne govorimo o drugih obljubah za katere bi bil „Gorenjec" premajhen, ako bi hoteli vse iznesti. Res so se takoj malo zavzeli za to prepotrebno zgraditev in je prišel most že v občinski proračun (letos že drugič, ako ne celo tretjič), toda ostal je tudi le v proračunu. Gg. pri občini so menda mišljenja, da je dovolj dela pokazanega, ako se obljuba vsako leto postavi v proračun in pri prihodnjih volitvah imajo zopet dobro agitacijo. Saj ljudje rajši verjamejo lažem kot pa dejstvom. Delavci naj pa kar še dalje hodijo daleč naokrog po glavni cesti, ali pa čez železniški most, kjer je strogo prepovedan prehod in je bilo že dovolj delavcev zato občutno kaznovanih. Pametno bi bilo, da bi za vsakogar, ki gre čez železniški most plačali kazen občinski očetje ali pa g. župan sam, ker le v tem slučaju bi Pristavčani dobili toliko zaželjeno bližnjo pot v Tržič. Drugače menda nikoli, ako ne bo občinska uprava prešla popolnoma v druge roke. Zahtevamo odločno, naj bodo vendar občinski možje toliko uvidevni do delavstva, ter naj zgrade vsaj zasilno brv, ali pa izposlujejo dovoljenje za prehod čez železniški most. To pa vsaj za delavce, da jim ne bo treba plačevati kazni od svojega itak bornega zaslužka, lahko rečemo po krivdi občinskega odbora, ki je le na jeziku in papirju gospodarski, saj se sami vedno obnašajo, da jim ni mar politika ampak zgolj gospodarstvo.

TRŽIČ

V tem poletju se je zgodilo, da si je naš dr. Korošec hotel ogledati grad, ki se gradi pri Sv. Juriju. Zaprosil je odgovornega mojstra za dovoljenje. Mojster v svoji zagrizenosti odvrne, da ni dovoljen nikomur vstop. Dr. Korošec je odšel, češ, če ni dovoljeno, ne bom silil. Politični nasprotniki dr. Korošca pa so si meli roke, češ, sedaj smo ga pa. — Pretekli teden se je spet pojavil pri sv. Juriju in vprašal pri delavcih po mežnarju od sv. Jurija. Ta je bil slučajno tam zaposlen in je z veseljem poskočil ter odprl cerkev sv. Jurija, katero si je dr. Korošec hotel ogledati. Dobil pa je tudi lepo napitnino. Ob tej priliki bi si g. minister lahko ogledal graditev gradu, pa je odklonil, češ če drugim zemljanom ni dovoljeno, potem tudi meni ni.

ZG. BRNIK

Naša gasilska četa bo imela v nedeljo svoj praznik. Ta dan bodo namreč naši gasilci blagoslovili brizgalno, ki so jo kombinirali z novim motorjem tako, da zdaj deluje kot motorna brizgalna. Za botra bosta naš g. župan Slemc in njegova žena. Slovesnost se bo začela ob 13. uri, ko bo sprejem gasilcev. Ob 14. uri bodo v podružnični cerkvi litanije, nato pa pred gasilskim domom blagoslovitev brizgalne. Po končanih obredih blagoslovitve bo tudi odlikovanje zaslužnih članov naše gasilske čete. Naši gasilci pričakujejo ta dan obilo gostov.

BITNJE PRI KRANJU

Kakor vsako leto, tako smo tudi letos obhajali pri nas praznik posvečenja naše cerkve. Ta praznik pa seveda ni mogel miniti brez plesa. Čeprav dotični gostilničarji vedo, da je cerkvena oblast za ta dan prepovedala ples, vendar pa je bila kljub prepovedi pripravljena kompletna godba. Vprašamo dotične, če so napravili vse potrebno glede plesa, kakor predpisuje zakon. Upamo da bodo v bodoče gostilničarji bolj obzirni ter ob večjih cerkvenih praznikih ne bodo dovolili v svojih lokalih plesa. Toliko v vednost vsem onim, kateri mislijo, da so z nedeljskim plesom v Bitnju napravili v kulturnem življenju korak naprej.

ŠKOFJA LOKA

Surovost. Nekateri državni uradniki se očitno še sedaj ne zavedajo, da morajo s strankami postopati dostojno in vljudno. Najbrže mislijo, da jim še vedno zadostuje članska izkaznica neke organizacije v žepu, pa da zato smejo postopati s strankami kakor s cunjami.

Gospod urednik, bil sem v soboto namreč priča sledečemu dogodku. Na kolodvoru so pomočniki tovarnarja turbin pripeljali razstavljene turbine za odpošiljatev. Pomočnik, kateremu je bila stvar poverjena je prosil uradnika, da bi turbinske dele sprejel. Uradnik delov ni hotel sprejeti, zato se je pomočnik obrnil na kolodvorskega uradnika, ki sprejema denar od tovorov. Ta mu je pojasnil, da se turbine morajo sprejeti. To je pomočnik povedal popolnoma mirno uradniku v skladišču. Pa glejte čudo, gospod je zrasel, zrojil tako, da nas je bilo kar groza. Zmerjal je pomočnika z bikom in ko se mu je ta zahvalil za ta izraz, ga je še ponovil. Pa to še ni dovolj, vmes se je vmešal popolnoma nepozvan in nezainteresiran gospodič R., ki ne vemo pravzaprav po kakšni poti je prišel v ta urad, ter grozil pomočniku, da ga bo fizično napadel. Mislim, da taki ljudje res ne spadajo v urad. Večkrat smo že opazovali izbruh teh gospodov, vendar se je potrpelo. Pribiti moramo, da so se pomočnik in njegovi tovariši popolnoma mirno in dostojno obnašali. Skrajni čas je že, da bi se gg. naučilo nekoliko vljudnosti.

Alarm. V noči med soboto in nedeljo ob pol 2. uri zjutraj je gasilska trombа klicala gasilce k gašenju. Kmalu so bili vsi zbrani, a ko so zaznali, da gori nekje med Soro in Medvodami in ko so videli, da je žarenje že popolnoma izginilo so pospravili orodje ter šli naprej počivat. V nedeljo okoli 10. ure pa smo Ločani opazovali iz okoliških gričev velik požar, ki je nastal v Hrastju pri Kranju.

Proslava rojstnega dne Nj. Vel. kralja. Tudi naše mesto je dostojno počastilo rojstni dan Nj. Vel. kralja Petra II. Že v nedeljo zvečer je bilo vse mesto okrašeno z državnimi zastavami. Vojaška godba je priredila promenadni koncert. Ob pol 9. uri zvečer pa je bila baklada po mestu. V ponedeljek ob 8. uri je bila v župni cerkvi sveta maša kateri je prisostvoval ves oficirski zbor, uradništvo, mnogo ljudstva, šolska mladina itd. Zvečer pa je tukajšnja garnizija priredila obhod po mestu.

Napredovanje. Na rojstni dan Nj. Vel. kralja je napredoval v čin polkovnika g. Dragotin Maras, podpolkovnik pri našem domačem planinskem polku. G. polkovniku, ki je zelo priljubljen pri vseh meščanih, k napredovanju iskreno čestitamo.

Občinske zadeve v Kranju

V četrtek 9. t. m. se je vršila zvečer ob pol 8. uri v mestni posvetovalnici seja občinskega odbora ob polnoštevilni udeležbi članov odbora.

Mestni župan g. Česenj je poročal o pregovorih, ki se vršijo med mestno občino in občino Stražišče radi zgraditve promenadne poti čez Kalvarijo. Ker vztraja občina Stražišče na tem, da prispeva k zgraditvi samo v slučaju, če se gradi vozna pot, bo občina skušala z lastnimi sredstvi in prispevkom g. Zabreta zgraditi vsaj promenadno pot, ker je material, ki se bo rabil, da se zasuje Dular, na razpolago. Poleg tega pa nudi posestnik Jocif svoje zemljišče nad tremi križi brezplačno, ako se izpelje promenadna pot. Občinski odbor je postopanje uprave odobril.

Uprava dvorskih lovišč se je obrnila na občino, da ji odstopi del občinskega lova. Ker pa to ne bi bilo v korist občine, saj bi vsled delitve občinski lov zgubil na vrednosti, je občina zavzela odklonilno stališče. Sresko načelstvo je zavzelo isto stališče ter se je uprava dvornih lovišč povabila, da se udeleži licitacije za lov, ki je bila svojčas zamenjana z OUZD, ter je pa se ne more deliti.

Orožniška komanda si je ogledala parcelo, ki je bila svojčas zamenjana z OUZD ter je izjavila, da bi bila ista zelo primerna za orožniško vojašnico. Vendar se svet še ne bo oddal, dokler se ne dobi privoljenje strank, ker je parcela z novim regulačnim načrtom pridobila v širini 6 metrov, ker bo cesta široka samo 6 metrov in ne 12 kot je bilo prvotno mišljeno.

Banska uprava je razrešila gerenta in gerentski sosvet pri Mestni hranilnici ter bo sedaj prevzel posle uprave hranilnice odbor, izvoljen na zadnji seji. V sklepu zadnje seje se je samo vrinila pomota pri članu uprave Ivanu Savniku st. a moralo bi se glasiti pravilno Ivan Savnik ml. Odbor je to formalno odobril.

O akciji za pomoč krajem, prizadetim po toči, je poročal g. župan. Izdal je proglas na meščane, ki naj bi prispevali čimveč in svoje prispevke oddajali v občinski pisarni. Proglas bo objavljen v obeh kranjskih tednikih in pa na običajen način z bobnom. Ker pa se župan ne nadeja velikega uspeha, je apeliral na odbornike, da se sami priglasijo oni, ki so pripravljeni osebno z njim obiskati kranjske meščane. Svojevoljno se je priglasil samo g. Slavec, poštni upravnik.

Sledeča točka je bila: poroštvo mestne občine župnemu uradu v Kranju za posojilo pri Mestni hranilnici v višini 200.000 Din za izplačilo kupljenega sveta za novo pokopališče, ki bo v „Špici". Radi nepoznavanja razmer so se nekateri odborniki zelo razburjali radi tega češ, če občina da garancijo, potem naj ga raje

B. Rangus
zlatar in sodni cenilec
v KRANJU

Vpogled neobvezen!

Ure, zlatnina, srebrnina, očala, jedilno orodje, nalivna peresa, kristal stekla itd. Vsa v to stroko spadajoča popravila se strokovno pod jamstvom točno izvrše. - Kupujem staro zlato in srebro.
Zahtevajte cenik!

sama kupi in bo sama gospodar pokopališča. Kako se bo ta znesek plačal bo itak odredila konkurenčna obravnava. G. Kerč je vztrajal na tem, da se da poroštvo le v slučaju, če župni urad pristane, da staro pokopališče, ki naj bi se spremenilo v park, brezplačno odstopi občini. Tak sklep je bil tudi sprejet. Vendar smatramo, da tak sklep ne bo obveljal, ker je sedanje pokopališče last cerkve, za odtujitev cerkvenega zemljišča pa odločata škofijski ordinariat in pa vlada.

Zanimiva so bila izvajanja g. Kerča v toliko, ker je namigaval na neko spekulacijo, ki jo želi on preprečiti. Bilo je popolnoma jasno, koga on pri tem misli. Prepričani pa smo, da je v veliki zmoti.

Za konkurenčno obravnavo, ki se vrši v petek popoldne radi plač cerkovnika pri župni cerkvi in pa cerkovnika pri roženvenski cerkvi ter grobokopa, sta bila kot zastopnika občinskega odbora določena g. župan in podžupan.

V krajevni šolski odbor so bili izvoljeni gg. čg. dekan Škerbec, Jereb, Rogelj, Korbar in Sajovic.

Za podpisovanje listin je odbor pooblastil vse člane uprave, ki so torej upravičeni podpisovati sklepe, ki jih je odbor odobril.

Precej burna je bila sledeča točka, pri kateri se je obravnavalo o umaknitvi pritožbe občinskega odbora pri upravnem sodišču zoper razrešitev prejšnjega občinskega odbora. G. župan je predlagal, da se radi umirjenja duhov in političnih strasti in ker je izvoljen nov odbor pritožba umakne, saj je tudi g. Mayr Mavrilij umaknil svojo pritožbo. Uprava je tudi sklenila, da se pritožba umakne.

G. Colnar je v svojem govoru omenjal, da sedanji odbor ne bi pravilno in častno postopal, če bi sklenil, da se pritožba umakne, govoril je o časti ter zahteval, da sodna pot mora iti svojim tokom ter naj krivec dobi zasluženo kazen.

Tudi podžupan g. Košnik se je oglasil k besedi ter prebral svoje mnenje, dolgo dve strani, pisani s strojem. Omenjal je med drugim Gorenjca, da se sedaj vrši „zadnji akt tragedije", govoril o „ogabni kampanji", denunciacijah, ter hotel naslikati člane prejšnjega občinskega odbora kot „nacionalne mučenike". Na to se bomo pa povrnili prihodnjič.

Dr. Megušar je ugovarjal izvajanjem g. Košnika in naglašal, da bi med drugim do komasacije okoliških vasi občini Kranj nikdar ne prišlo, če bi ostal stari odbor. Saj je ravno zasluga začasne uprave, da se je izvršila komasacija, kateri je stari odbor vedno nasprotoval. Temu je ugovarjal g. Košnik, ki je trdil, da je komasacija „samo njegovo delo" in da je vse to delo bilo na njegovih ramah!?!?!

Odborniki pa niso bili tega mnenja, niti mnenja g. Colnarja, pa so prvič odklonili predlog g. Košnika za tajno glasovanje, drugič pa sprejeli predlog uprave, da se pritožba pred upravnim sodiščem umakne. Na ta način je stvar razrešitve za kranjsko občino rešena.

Na interpelacijo g. Slavca glede Majdičevega jezu, je bil izvoljen tričlanski odsek, ki bo vso zadevo proučil ter pri prihodnji seji poročal in potrebno predlagal.

Bilo je dalje med drugim tudi govora o slučaju, ko ni bilo v Kranju dežurnega zdravnika. Bile so še druge interpelacije o katerih bomo poročali prihodnjič.

NEVERJETNO ALI RESNIČNO!

Učenec sreča svojega učitelja: „Klanjam se, g. učitelj!"

Učitelj nevedno: „Kako, kaj? Ne slišim dobro!"

Učenec: „Zdravo, g. učitelj!"

Učitelj: „Tako, tako je prav!"

Jesih.

Gospodarstvo

Resolucija Zveze jugoslov. hranilnic.

Hranilnice v Dravski banovini, zbrane na VIII. rednem občnem zboru Zveze jugoslovanskih hranilnic v Ljubljani dne 1. septembra 1937, ugotavljajo, da je treba v interesu obnovitve normalnega njihovega delovanja v korist napredka našega gospodarstva storiti sledeče korake in prosijo merodajne faktorje, da poskrbijo za uresničenje teh upravičenih zahtev in želj:

1) Hranilnicam naj se vrne pravica sprejemati **pupilni denar in denar bratovskih skladnic.**

2) Država naj prevzame odn. izplača **predvojne avstro-ogrske državne obveznice, deželna posojila** in deželna železniška posojila, kakor je **to dolžna** v smislu mirovne pogodbe.

3) **Narodna banka** naj nudi hranilnicam po čim nižji obrestni meri **posojila,** ki bi omogočila **mobilizacijo** hranilnic; obenem apeliramo na njo, da ublaži nekatere prestroge določbe glede kreditiranja denarnih zavodov. Zlasti naj služijo za kritje boni in obveznice, ki se bodo izdali denarnim zavodom v zvezi z likvidacijo kmečkih dolgov od PAB-e.

4) Predpisi glede **nalaganja novih vlog** pri zaščitenih denarnih zavodih naj se ublažijo.

5) Zagotovi naj se, da se bodo dali **državni blagajniški zapisi** vedno **lombardirati** pri državnih od. privilegiranih denarnih zavodih.

6) Če **odplača kmečki dolžnik Privilegirani agrarni banki ves svoj dolg** pred dospetkom, naj bi tudi **PAB izplačala upniški ustanovi,** ki ji je odstopila dotičnega dolžnika, **celo njeno terjatev.**

Ženini in neveste!

Tudi na domu Vam ravnotako naredi lepe fotografije in to brez poviška cene

fotograf JUG Kranj

Kmetijstvo

V banovinsko kmetijsko šolo na Grmu pri Novem mestu se sprejme še nekaj učencev v letno in v zimsko šolo. Letna šola traja eno leto, zimska pa dve zimi pa 5 mesecev in se to zimo, ki pride, vrši I. tečaj, drugo zimo pa II. tečaj. Pouk se prične v začetku novembra.

Vsi učenci stanujejo v zavodu (internatu), kjer imajo vso oskrbo. Sprejmejo se pridni, nadarjeni sinovi kmečkih staršev, ki bodo po končanem šolanju ostali na kmetiji.

Lastnoročno pisane prošnje za letno ali pa zimsko šolo, kolkovane z banovinskim kolkom za 10 din je poslati ravnateljstvu banovinske kmetijske šole na Grmu pri Novem mestu takoj. V prošnji je brezpogojno navesti točen naslov in pošto. Prošnji je priložiti:

1. Krstni list,
2. odpustnico, odnosno zadnje šolsko spričevalo,
3. spričevalo o nravnosti pri onih prosilcih, ki ne pridejo v zavod neposredno iz kake druge šole,
4. izjavo staršev odnosno varuha (banovinski kolek 4 din), s katero se zavežejo plačati stroške šolanja in
5. obvezna izjava staršev ali varuha (banovinski kolek 4 din), za one, ki reflektirajo na banovinsko ali kako drugo štipendijo iz javnih sredstev, da bo njih sin ali varovanec ostal pozneje na domači kmetiji, v nasprotnem slučaju pa, da povrnejo zavodu sprejeto, podporo iz javnih sredstev.

Starost najmanj 16 let in z dobrim uspehom dovršena osnovna šola.

Pri vstopu v šolo napravijo učenci kratek sprejemni izpit iz slovenščine in računstva, katerega so oproščeni absolventi dveh ali več razredov meščanske šole ali kake nižje srednje šole.

Celoletna oskrbnina znaša do nadaljnjega mesečno 300.— din. Vendar pa dovoljuje kr. banska uprava potrebnim znižanje po njih premoženjskih in družinskih razmerah, tako da se giblje oskrbnina med 25.— do 300.— din mesečno, kar se plačuje mesečno naprej. Prosilci za omenjeno znižanje morajo priložiti davčno ali občinsko potrdilo o velikosti posestva in višini letnih davkov z navedbo družinskih in gospodarskih razmer.

RAZSTAVE SVINJ NA VELESEJMU V CELOVCU.

Kakor v Ljubljani, je bilo tudi v Celovcu na jesenskem velesejmu kmetijstvo z raznimi panogami več ali manj zastopano.

Letos **prvič** je celovška kmetijska zbornica na velesejmu priredila od 3. do 5. t. m. tudi razstavo **tovnih in plemenskih svinj.** Razstavila je izključno prašičjerejska zadruga za Celovec in okolico in sicer plemenske živali, kakršne širi tudi oblast v intenzivnejših rejskih prilikah.

Začudil sem se, ko sem v dveh obsežnih razstavnih prostorih videl samo živali **nemške žlahtne pasme,** živali z razmeroma dolgim in **širokim truplom,** krajšimi a vseeno čvrstimi nogami, kratko in široko glavo ter pokončnimi ušesi a razmeroma gostimi ščetinami.

Mislil sem si pri tem: To bi bilo — ako pogledamo pokončna ušesa in goste ščetine — ravno pleme, kakršno si želijo Gorenjci.

Člani prašičjerejske zadruge, so bili pretežno kmetovalci iz Žihpolj in Grabštanja.

Da se še na licu mesta osebno prepričam, koliko soglaša modna predstava z dejanskimi razmerami pri kmetovalcih, sem so mimogrede oglasil še pri bratrancu na Žihpoljih, a sem tudi pri tem našel v hlevu — samo nemške žlahtne svinje, katere so mogoče sicer nekoliko občutljivejše in bolj izbirčne glede hrane, katere vendar hitreje rastejo, dobro krmo boljše izrabijo, in so tudi bolj prikladne za peršutnike.

Kratke, nizke živali, katere pri nas tako pogosto očitamo nemški žlahtni pasmi, nikjer nisem našel. Mogoče, da je pripisovati smotrni odbiri zadruge, da je uspelo splošno priti do živali, katere tudi glede velikosti, dolžine trupla in zdravja odgovarjajo razmeram kmetovalcev. Dveletni merjasec nemške žlahtne pasme in navadne rejske kondicije pri preprostemu kmetovalcu je tehtal blizu 250 kg.

Prve nagrade je na razstavi dosegel na pr. kmetovalec Blaž iz Žihpolj, Krasnik iz Grabštajna in šolska kmetija „Perko" v Celovcu, dočim je kmetijski šola v Celovcu dosegla le 2. nagrado.

Kakor je bila razstava malih živali na celovškem velesejmu (katero so obiskali tudi naši rejci iz Slovenije) skromna, predvsem kar se tiče kokoši, in je menda komaj dosegala lansko razstavo v Kranju, tako je bila velika razstava tovnih in plemenskih svinj nemške žlahtne pasme v Celovcu lepa in poučna. W.

TRŽNO POROČILO.

Žito: Cena pšenici in moki je ostala neizpremenjena. Cena koruzi je poskočila za 2 do 4 pare pri kg.

Fižol: Povpraševanje je malenkostno ter se išče samo dobro blago. Cene še niso stabilne, toda kažejo trenutno padajočo tendenco.

Krompir: Sploh nobenega povpraševanja. Cene so še vedno nizke ter ni izgleda, da bi pred oktobrom poskočile.

Zelje: Pozno zelje se hitro popravlja. Cena hitro pada in se že dobi dobro glavnato zelje po Din 1.— za kg.

Mohorič Draga:

Izlet rejcev malih živali na Koroško

V nedeljo dne 29. avgusta 1937 se nas je odpravilo približno 130 rejcev in ljubiteljev malih živali na Koroško. Izlet je priredila Zveza društev rejcev malih živali v Ljubljani.

Iz Ljubljane, zavite še v polmrak, smo se ob 4. uri zjutraj odpeljali s tremi velikimi avtobusi, katerim se je v Kranju pridružil še četrti. Prvi postanek je bil nato v Kranjski gori, kjer smo zajtrkovali in se udeležili tudi službe božje, katero je opravil naš izletnik g. pater Bogdan Markelj. Ob vsej poti iz Kranja dalje smo opazovali v prebujajočem se jutru lepo okolico, gorske vrhove, ki so se zlatili že v jutranjem soncu. Od Kranjske gore je šla pot vedno višje na Podkoren, kjer so bile uradne formalnosti za prestop meje kmalu urejene. Medtem so izletniki nakupovali cigarete, izmenjavali denar; izostalo ni tudi neizogibno vsestransko fotografiranje. Komaj smo zapustili mejo in drseli po strmi cesti navzdol, nam je pogled obstal na mogočnem Dobraču, čigar steno z daleč naokrog vidnim hitlerjevskim križem je pravkar obsevalo sonce. Pred nami se je razprostiral prekrasen razgled po širni Ziljski dolini. Nehote nam je postalo nekam tesno pri srcu; občutili smo, kaj smo izgubili s Koroško. Šele ko človek sam vidi ves ta svet v vsej krasoti, ko vidi, da se tu šopiri tujec in da je naš človek na svoji zemlji tlačan in suženj, potem more res občutiti in spoznati, kaj smo izgubili s tem prelepim delom slovenske zemlje. V daljavi smo opazili biser Koroške, Vrbsko jezero. Še par pogledov na lepo okolico in že smo se znašli v Beljaku. Tu so nas pričakovali rejci tov. društva za Beljak in okolico. Po slovesnem pozdravu je sledil kratek odmor za okrepčilo, nato so nas povabili tov. rejci v okrašeno društveno dvorano, kjer smo opazili napis: „Pozdravljena Ljubljana". Sledil je oficielni pozdrav funkcionarjev društva rejcev malih živali Beljak, pri katerem so Beljačani poklonili Zvezi standarto, krasno darilo s povdarkom, da nas rejce malih živali ne ločijo ne politične, ne državne meje. Podpredsednik Zveze g. dr. Jenko Andrej se je v imenu Zveze najtopleje zahvalil za prisrčen sprejem in krasno darilo in ob tej priliki povabil koroške rejce v Ljubljano na veliko zvezno prireditev v l. 1938. Po skupnem slikanju smo se z beljaškimi rejci odpeljali k Vrbskemu jezeru, kjer je bil daljši postanek in so si izletniki lahko ogledali lepote jezera in okolice.

Vse prekmalu je minila poldruga ura našega postanka, hitro smo poiskali svoje sedeže in že smo brzeli po gladki cesti k naši Gospej Sveti. Prijazni čg. dekan Fajnik, koroški Slovenec, nas je uvedel v skrivnost starih kamnov in spomenikov, kateri nas spominjajo na preteklost slovenske zgodovine. Znamenita je posebno notranjost cerkve s svojimi, šele nedavno odkritimi freskami. Tu počivajo tudi ostanki prvega slovenskega škofa Modesta; dokaz, da je bila tu nekdaj rezidenca slovenskih škofov. Po ogledu zgodovinsko znamenitega gosposvetskega zvona, ki zvoni samo ob izredno svečanih prilikah in po ogledu knežjega prestola, smo se podali v Celovec. V restavraciji našega rojaka g. Šiloviča, smo si potolažili lačne želodce, nakar smo odšli na celovški sejem. Seveda smo najprej pozdravili celovške rejce, kateri so imeli tu svojo razstavo malih živali. Tudi ostali paviljoni so bili lepo opremljeni in zanimivi. Hitro je potekel čas in ob pol 7. uri zvečer smo se že morali posloviti od tov. koroških rejcev in znancev, ki so se polnoštevilno zbrali ob slovesu. Krepak „živijo" in „Gut Zucht" in odbrzeli so naši avtobusi proti Železni Kaplji. Kar hitro smo se znašli na jugoslovanski meji, kjer smo po kratkih formelnostih že drčali proti Jezerskem. V Virnikovi gostilni, po domače „Pri Štularju" smo se zadnjikrat okrepčali. Po kratkem nagovoru na vse izletnike se je g. podpredsednik dr. Jenko v imenu Zveze društev rejcev malih živali v Ljubljani, zahvalil vodstvu aranžmaja izleta, predvsem tajniku Zveze g. Inkretu Alfonzu, ki je naravnost vzorno izpeljal ves program izleta v največje zadovoljstvo vseh izletnikov, in z željo, da bi Zveza večkrat priredila tako prijetne izlete. Odpeljali smo se in razpršili na vse kraje naše slovenske domovine s trajnimi spomini na lepote in užitke, katere smo doživeli ob priliki prvega rejskega izleta na Koroško.

Cviček

pravi dolenjski, dobite pri Centralni vinarni v Ljubljani, Frankopanska ulica 11.

MALI OGLASI

Za vsako besedo v malih oglasih se plača 0·50 D. Najmanjši znesek je 6 Din

Otomane, divane, modroce in vsa v to stroko spadajoča dela vam nudi najceneje ter se priporoča **Viktor Tonejc tapetnik, v hiši g. Kocbeka.**

Važno! Modroce, otomane, spalne divane i. t. d. izdeluje solidno in po nizki ceni **RERNARD MAKS, tapetnik, Na skali 5** (v hiši g. Šipica).

Proda se vsled preureditve na prostovoljni javni dražbi dne 19. septembra ob 8. uri v pensionu „Rikli" razno rabljeno pohištvo, posoda itd.

Prodam čebelnjak, uporaben za svinjak ali drvarnico. Poizve se Primskovo v kisarni.

Proda se 8 mesecev star „Volčjak". Poizve se v upravi lista.

Proda se izložbeno okno z roleto takoj. Poizve se Primskovo 177.

Oddam lokal na periferiji mesta. Naslov v upravi lista.

Nova modna trgovina

Ivo Wendling

Vas postreže z vsakovrstnim perilom, kravatami, nogavicami, in predtiskanimi ročnimi deli.

Kranj, Jenkova ul.
(na vogalu vrh stopnic)

Kdor zida hišo,

sebi ali drugim mu zasteklim stavbo poceni in solidno ali dam samo šipe točno po merah prirezane. Mizarji pri šipah popust. Na zalogi imam vedno stekleno opeko vseh vrst.

Prepričajte se - prihranili boste!

Hlebš - Kranj

Važno!

Popravljam vse vrste **tehtnice in uteži** in jih žigosane vrnem.

Pesjak Stanko
izdel. tehtnic Kranj

Legitimacijske slike za dijake

najlepše in najjasnejše pri fotografu

Jug - Kranj

Za urednika in izdajatelja odgovarja Vertovšek Milan, v Kranju.

Tiska tiskarna Tiskovnega društva v Kranju.